

Израстваше чист образа на некой,
Когото никога не сжм видела.

Старата монахиня.

Теб е огреял образа на Оня,
Когото ний в молитвите зовем.

Младата монахиня.

Не знаех аз утеха и покой, нивга
Не хващаше ме вече сжн.
Когато целата обител спеше
Едничка боджрствувах до зори.
След мисжл, мисжл идеше в ума ми —
Парливи, сжблазнителни и грешни.
Напжвах ли се аз да ги отгоня,
По-смели ме нападаха и секаш
Дочувах в мрака смех нахално држзжк.

Старата монахиня.

Бог искал верата ти да изпита — —
В сжмненията ни укрепва тя,
В страданията ни се осветява.

Младата монахиня.

В молитвата подирих аз спасене.
Бе бурна нош, бучеше старий лес
От мжлнията с пламжци обливан.
Поисках да се моля, но когато
Глава повдигнах, с ужас аз видех
Надникнала през малкия прозорец
Една глава брадата, с рогове
И с две големи огнени очи.
И кикот див сжрцето ми прониза.
Аз паднах и не помня нищо вече.

Старата монахиня.

От близките келии чули писжк
Сестрите те намерили на пода
Почти едвам дишаша, полумжртва.